

אורות השבת

גלוון מס' 1064

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת

ר' אברהם טרייקי

גלוון

שבת זכור חג פורים

פרשת השבוע

ר' עוזיאל אדרי ויקרא

דבר רב העיר שליט"א

השלך על ה' יhab (שבת זכור ופורים)

חדש אדר, תוכו רצוף אהבת החסידות עליינו, ויש בו כדי להזק את הלבבות בomidat האמונה והביטחון. ועל כן הורו לנו רבותינו ז"ל ימשנכנים אדר מרבבים בשמה, שכן והתרופה לבדוקה למשברי הזהן. וכשהם דבריו דוד המלך ע"ה (תהלים לב, ז) : "והבוחת בהי חסד יסובני", היינו שהבוטח בהי יודע שאין הקב"ה מייחד שמו על הרעה, וכל מען דעתיך וرحمנא לטב עביד, וממילא איינו רואה סביבו מאומה זולת יחסדי ח". ווצאות השיב רביامي לרבי יהודה נשיאה בגמ' מנחות (ט, ב) : "מאי דכתיב ועשה כו, ז) בטחו בהי עדי עד כי ביה הי צור עולםם, אמר לו, כל התולה בטחונו בהי - הרי זו מחסה בעולם הזה ובועלם הבא". הנה כי, התולה בטחונו בהי - הרי זו מחסה בצל כנפיו, ומיא איש אשר ייחס תחת כנפי השכינה ובלבו יdag על הכל הולמים הזה. וכן מצאנו בגמ' וראש השנה (כו, ב) : "לא הו דעוי רבנן מאוי דכתיב, השלך על ה' יhab והוא יכלכל ותחלם נה, וכו". אמר רב בר חנה, יומא חד הוא איזילנא בהדי הוה טיעיא, והוא דריאנא טונה ואמר לי שכול יhab ושידי אגמלה יום אחד הלכתי עם נוי אחד והיינו טיען משא, אמר לי קח יhab ושים על הגמל, הבינו ישיבך זה משא". הרי לפניו מקרה מפושש, שהקב"ה ברוב רחמייו מוכן ומזמן לשאת במשא תלאותיו של האדם, ובבד שיטחיל להשליך עליו את יחמו.

ועתה בוא וראה, מהו גדר 'השלך על ה' יhab' הנדרש מהאדם. הנה אחר שהכינה עצמה אסתר את פין המלך, בבקשתו להשבר למודכי: "ילך כוס תא כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשטו שלושת ימיםليل ויום גם אני ועירו אצטס כן ובכן אבאו אל המלך אשר לא כדת וכשר אבדתי אבדתי, ועבך ומדכי ויעש ככל אשר ציווה עליו אסתר... וורי יומם שלishi ותלבש אסתר מלכות ותעמדו בחצר בית המלך..." ויאמר המלך לאסתר במשמעותה היה מה שאליך ויתנתן לך ומה בקשך עד ח齊 המלכות ותעש, ותען אסתר המלכה והתאמר שאלתני בקשתי, אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתני ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשטה אשר עשה להם ומחר עשרה דבר המלך מגילת אסתר ד, ט-ז - ה, א-ח). והמתבונן בטענית 'שלשות ימיםليل ויום', ומתוך תפילה ותחנונים נשואו את עיניהם היה שרוי בתעניתם שיצליח את דרכה של אסתר להעביר את רעד הנזרה. וראה זה פלא, כאשר בא הנס לדידה והציע לה המלך ימה רעה יונתן, לך לא בקשה אסתר על עמל מולדתנה, אלא זאת בקשה עוזר ומשחר של משותה. ויש לתמונה, מה ראתה אסתר לדוחות את יישועה ביום נסף. וזאת, מי גילה לה זו זה שוגר מהחר תירח אוטו הנס, וכי בכל יום מתרחש ניסא. ובויתר פלא, מי התיר לה לאסתר להושיף עוד יום אחד של צום ותענית לעם ישראל, וכי לא דילם בטענית של שלושת ימיםليل ויום. ברם לכשנתבעון היטב נמצא, שיסוד גдол בתפילה וביתחון לימדה בזה אסתר לעולם. שכן אמנים התפללו עם ישראל בשלושת הימים הללו ועמדו על נפשם לפני הקב"ה מתוך צום ותעניתם, אולם ניתן לשער שהו עיניהם נשואות קצר לקראת שליחותה של אסתר, שהרי אחות לנו בבית המלך ואפשר שם שצאה היישועה לעם ישראל. וכן אסתר הצע לאסתר יהו שאלתך יונתן לך' ולא בקשה כלום על הצלת עמה ומולדתנה אלא בקשה עוזר ומשחר של משותה! הבינו שאין להם על מי לסמוך אלא על אבינו תשועה. על כן בקשה המכמל עוזר יום אחד של משותה, וכשאנו ישראל ליבטים אחריו תענית של שלושת הימים וביקשו לדעת מה על גורל השילוחות של אסתר, ושמעו שהמלך הצע לאסתר יהו שאלתך יונתן לך' ולא בקשה כלום על הצלת עמה ומולדתנה שבשמיים, וחזרו לברוח והתקבלה תפילהם, וגם במשמעותה היה השני חזר שב שמם של ימה שאלתך יונתן לך'. וזה היה מטה אסתר שזימנה את המן וכו', רבי נחמי אמר כדי שלא אמרו ישארות לנו בבית המלך וסיחו דעתם מן הרחמים, ודוק'.

וברו זו, אמרתי לרמותו קצת מה שהובא בהלה: שהופע פסעה כסה ניטל ממנה אחד מחמש מאות ממאור עיניו. ומה תקנו, שיטעם מוכנס קל קידוש והבדלה. והתמי המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

הנס היה בשנה מעוברת

איתא בירושלמי מסכת מגילה (א, ח). אמר רבי לוי בשם רבי חייא בר חנינה אותה השנה הייתה מעוברת. מבאר ה'פני משה' אותה שנה שבה נעשה נס פורים הייתה מעוברת, והוא בה שני אדרים,CDCתביב ימוחודש לחודש (אסטר ג, ג). והנס היה באדר ב. פעם אחת רבי מנח מסענдель מקוצק זיע"א שאל "מתי כבר יכתבו את המגילה". השומעים לא הבינו את כוונתו הסביר הרביה מקוצק "ממניגת שעבורו על בני ישראל צמחה בסוף הישועה. כן יהיה לעתיד לבוא, שייכתבו מגילה מיוחדת מכל הצורות והגזריות שבבני ישראל סבלו במשך שנים גלומות, ויכללו לראות אז אכן צמחה ישועה שתאומית מכל הצורות. על כך שאלאי מתי כבר יכתבו את המגילה" במרה בימיים החם בזמן הזה אמן.

acceler acceler acceler
ר' עוזיאל אדרי

וב המרכז הרופאי "סוטקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' בא-שבע

לוח זמנים שבועי

יום שישי הימים							יום שבוע קץ								
יום	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'
יום חמישי	28.3.24	(29.3.24)	(29.3.24)	(29.3.24)	27.3.24	(26.3.24)	(25.3.24)	יום חמישי	24.3.24	(25.3.24)	(24.3.24)	(24.3.24)	יום חמישי	24.3.24	(25.3.24)
יום שישי	29.3.24	(30.3.24)	(30.3.24)	(30.3.24)	28.3.24	(29.3.24)	(29.3.24)	יום שישי	25.3.24	(26.3.24)	(25.3.24)	(25.3.24)	יום שישי	25.3.24	(26.3.24)
יום שביעי	30.3.24	(31.3.24)	(31.3.24)	(31.3.24)	29.3.24	(30.3.24)	(30.3.24)	יום שביעי	26.3.24	(27.3.24)	(26.3.24)	(26.3.24)	יום שביעי	26.3.24	(27.3.24)
יום חמישי	27.3.24	(28.3.24)	(28.3.24)	(28.3.24)	26.3.24	(27.3.24)	(27.3.24)	יום חמישי	23.3.24	(24.3.24)	(24.3.24)	(24.3.24)	יום חמישי	23.3.24	(24.3.24)
יום שישי	28.3.24	(29.3.24)	(29.3.24)	(29.3.24)	27.3.24	(28.3.24)	(28.3.24)	יום שישי	24.3.24	(25.3.24)	(25.3.24)	(25.3.24)	יום שישי	24.3.24	(25.3.24)
יום שביעי	29.3.24	(30.3.24)	(30.3.24)	(30.3.24)	28.3.24	(29.3.24)	(29.3.24)	יום שביעי	25.3.24	(26.3.24)	(26.3.24)	(26.3.24)	יום שביעי	25.3.24	(26.3.24)

זמן הדלקת הנרות

פשתת השבוע:	ר' עוזיאל אדרי
הפטורה לספרדים: ויאמר שמו אל	
הפטורה לאשכנזים: כה אמר	
כניסת השבת:	17:36
יציאת השבת:	18:27
רבנוTEM:	19:11

אורות הקשרות

בופתות, מה לטעיתם כוס של קידוש - עם רפואת העיניים. ולפי האמור, אפשר להטעיתם קצת פיסקה זו. שכן הפטש פסעה נשא אינו אלא מקטני, אמונה, שאם לא כן מודע החורך לפסוע לעבר עסקי יותר מכפי כוחו, והלא מזונתו קצובים לו אין מוטל עליו להשזדל בהם אלא לפיקוחו. והעשה כן, את וסמן הוא לקוצר ראייתו. ועל כן תקנתו בගימוט כוס של קידוש והבדלה, שהרי בעצם קידוש השבת מוכיח האדם לקונו, שהגען לדרגת מידת האמונה והביטחון.

והנה המובן בילדתו של משה רבינו ע"ה (שהל בחודש זה - ז' באדר), לימד פרק חשוב בהשגת הבראה יתברך: ייצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילד האורה תשילכוו וככל הבת תחזרו (שםות א, כב). וצריך بيانו, הכל כבר גוזר גוזר מעין קודם לבן: עיאמר מלך מג'רים מלמדות העבריות... וראייתן על האבנים אם בן הוא והמיון אותו ואם בת היא וחיה' (שםות א, ט-טו). ועיין שם ברש"י (ז' לח' כל עמו) אשר הרגש בזה ובירא תعلומה זו בטוב טעם, זהה תוכן דבריו: אותן הימים גוזר גם על המצריים, מפני שבאותו היום נולד משה ואמרו לו אצטנניין (חוזה בכוכבים) היום נולד מושען של ישראל. אלא אכן אנו יודעים אם מצרים או מישראלי, ועל כן אין די במה שגורתה על המילוד העבריות. מיד גוזר שבאותו היום, כל הבן הילד האורה תשילכוו, עכ"ז (זה מודזק במש"י ייצו פרעה לכל עמו). ואולם יעינן שם בתרגום אונקלוס שפירש כל ברא דיטליד להוואי, והיינו שם גוזר זו היהת רק על היהודים). ואכן בתנאות זו, ביקש פרעה להפר חילחה מכל וכל את עצה' - ולעכבר את ישות ישראל, בבחינת רבות מחשבות לבב איש. אך בוא וראה, כייד תנקיים בו עוצת ה' היא תקים. שכן באותו היום הושלכו אלפים רבים של תינוקות ליאור - המצריים טבעו בלבם, והיהודים שבינויים ניצלו בנס על ידי גל גדול שהבאים למדבר והמתינו שם לאבותיהם עד שיצאו ממצרים. וכך יוניקחו דבש מסלע, ניקו דבש מסלע, וכבר המדרשה ע"פ דברים לב, ג' יוניקחו דבש מסלע. הנה כי כן היללו טבעו והללו ניצלו, ורק תיבה אחת נשאה צפה על פני המים, והיא תיבת מושיען של ישראל אשר בכלל הושלכו כולן ליאור! זאת ועוד, מי הציל מותך האior, בתיה בת פרעה בכבודה ובכעמיה! ומני גידלו ודאג לכל מחסותו במשך שנים עשרים ושיש אומרים ארבעים ושנה תמיומות, טעה בכבודו בעצמו! ומודע בהר עד בדרכ' זו של הצלה, והלא יכול היה להצליל כל אחד להובילו למדבר עד שיגיע זמן הנואלה. ברם, רצה ה' בזה לחוק את לבותיהם של ישראל לדורות עולם מפני כל הקמים עליהם לרעה, בבחינת יربות מחשבות בלב איש - ועצת ה' היא תקים.

בגבורתך ג' און ואג'ון
הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד בא"ר-שבע

הרכתת והמושעה הדתית
בא"ר-שבע

הודעה חשובה לנסות בא"ר שבע עקב הפסקת מים

ביום רביעי' 17 אדר ב' תשפ"ד (27.3.24)
בשכונות: סיגליות, נאות לון, י"א, נחל עשן, ו' החדש, כלניות, ד' צפון והקריה החרדית.

הירינו מודיעים
שבאפקח חד פעמי ביום זה בלבד
"מקווה תורן לנשים"
יפעל בשכונה ה' רח' סטרומה 40
עד השעה 23:00

גיג'ה
מחלקת המקוואות

אורות הפרשה

כל איש שורר בפכו

להיות כל איש שורר בביתו' (אסתר א, כב). אמר רבי יעקב יוסף מפלנאה ז"ע'א כל אדם צריך לשולט על 'bijtav' האיש, על החומר שבו, ולא להניא ליצר לשולט בו.

לפוך מליפות תפלה

עמרדיCi יצא מלפני המלךلبוש מלכות תכלת וחור' (אסתר ח, טו). מבאר הרבי מודע בחר מררכי ב'תכלת' דוקא, אלא שבה היהת גדורות מררכי, שג' כשיצא מלפני המלךلبוש מלכות, לבש קודם כל את התכלה היא הצחית. גם כשרויים בגנות, בשונן הבירה, מראים בגלוי את היהדות.

סמי ישועות מסים ונפלאות

זהים אלה נקרים ונושים בכל דור ודור' (אסתר ט, כה). אמר רבי חיים מקסוב ז"ע'א הימים אלה הםימי סגולה לישראל, שמיד כשמזכירים דבר טוב על ישראל, הדבר מעשה. כי הימים אלה הם ימי ישועות ניסים ונפלאות.

CASTAMOR מעשה ספנזר

כתב בזוהר הקדוש יום כיפורים, היינו שפורים. מבאר ה' מאור ומשם' כי מררכי ואסתר פעלו שבורים לא היה שום קטרוג על ישראל וכמו שביהם הכהפורים זה על ידי השער. כוונת אסתר בסעודה השניה הייתה לשער המשתלה לעוזל, ובזה הקטיגור נעשה סניגור, שנתהפך לב אחושורוש לטובה.

וاسر שטן מלטפת ופאתרים

אמר רבי לוי יצחק מרודייטשוב ז"ע'א בספר 'קדושת לוי' בפורים קודם מתעניין ואחר כך עשים משתה ושמה, ואילו ביום הכהפורים להפוך בעבר יום הכהפורים מצווה להרבות באכילה ושתיה, ואחר כך מתעניין. כי אין מבקשים 'והסר שטן מלפניו ומאחרינו': בעבר יום הכהפורים השטן מקטרג על ישראל שעדים באכילה ושתיה, ואז מראים לו את 'לפנינו', את יום המחרת, שבו היהודים יתענו ויתקדשו; ואילו בפורים השטן באקטרג על ישראל על שם שמחים, ואז מראים לו את ימאנחוני, את התענית של יום אתמול.

מחיל שם מכוירים מים ממכורם

אמר רב איליהו אליעזר דסלר ז"ע'א בספר 'מכתב מלאיהו' עבדות יום הכהפורים באלה לטהר אותו ממעוותינו ומטומאת הנפש על ידי בחינת 'יראה', ואילו פורסם הוא בחינת 'אהבה'. אהבה היא תולדת החסד, למי שנותנים יותר אהבים יותר, שאהבה תולדת הנזירות. לכן בשמחות קדושה ה' שבנקמת המן זה הזמן הטוב להתנדבות הנפש לה' וממנה תולדותיה אהבת ה'.

10. הדתאלמה מהאפא

'בן אייר' (אסטר, ב). אמר רובי מצלחו של מררכי בבית המלך הייתה בהיותו 'בן אייר' בזכות החינוך של אבי שהair לו את ימי ילדותו. שלח אותו לתלמוד תורה, הניח לו תפילין, למד אליו תורה, ומררכי ראה בבית אביו את כל חגי ישראל, ואיך גם נראה יום חול רגיל של יהודי. אור זה הוא שהביא את הצלחו בבית המלך.

מתלט פך ולא אחרת

'עמרדיCi לא יכרע ולא ישתחוו' (אסטר, ג, ב). מבאר הר' השער בת רב' בית היה לו לומר 'לא כרע ולא ישתחוו', בלשון עבר. אלא האות י' נאמרה על שם המחהבה. מררכי החליט במחשבתנו כך ולא אחרת שלא לכrouch ולהשתחרות להמן בשום פנים.

פשארה שונם מפלעם

'התיהם שונות מכל עם, ואת דתך המלך לא יסוף' (אסטר, ג, ח). אמר רבי איש ישעה מרופשץ ז"ע'א אפילו כאשר את דתך המלך, מלכו של עולם, אינם עושים חילאה, בכל זאת לא ייבדו את יהודים, והם שווים מכל עם.

פוריים ביטוח המשיח

נזכרים ונעים בכל דור ודור... וכורם לא יסוף' (אסטר ט, כח). אמר רבי יצחק הרבי כל המודעים בטלים לימות המשיח, אבל פורים לא יתבטל. היינו שהדברים שפורים נוטן, ומה שיהודי יכול לקחת מימי הפורים, הם הרבה יותר ממה שמדוים אחרים יכולים לתת, ואילו מז'את לא ייבדו את יהודים. שביאת המשיח מוסיפה בימות החול של אוטם ימים.

ספר פול מהחספה

אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה' (אסטר ט, כה). אמר רבי יצחק מולכו ז"ע'א כדי להינצל ממחשבות זרות בשעת התפילה, אל يتפלל אדם לעולם בעל פה, אלא מז'את הסידור. רמז לכך הוא הפסוק הזה אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה'.

אורות ההלכה

תשובה הלכתית משולחנו של מורהנו המראי דארתא
הגאון הגדול ורבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות חדש ניסן

מכירת חמץ

ש- אלו מוצרים של חמץ ניתן להשאים בבית ולמוכרים במכירת חמץ, ואלו מוצרים צריך לבודר מן הבית ולשורוף בשיריפת חמץ?

ת - מעיקר הדין אפשר לסמן על מכירת חמץ לגי באמצעות הרובנות המקומית לגבי כל מוצר החמצן, ובכלל שיכנעו במוקם מיוחד ימכו כdt וכדין. אולם הננו שלא להשרו בבית חמץ גמור, כגון מני מאפה או איטריות וכדומה, ושורפים אותם בערב פסח בבורק בשיריפת חמץ. וכן ראוי לנווג במקומות שאין הפסד מרובה.

ש - כלים של חמץ שאין בדעתו להשתמש בהם כל ימי הפesta, האם צריך למוכרים לגוי במכירת חמץ כדי להשתמש בהם לאחר הפesta?

ת - כלים של חמץ מותרים בשימוש אחר הפesta, גם ללא מכירה לגוי, אולם יש להפקיד ולהניעם במקום מיוחד משך כל ימי הפesta. ואדרבה צריך להורר שלא לכל כל כלים אלו במכירת החמצן שיש בראשותנו, ואם עשה כן, יש להזכירם טבילה Bali ברכה אחריה הפesta, בין בכל מתקנות ובין בכל נוכחות, כדיון כלים שנרכשו מגוי. יש מחמירים למכור רק את החמצן הנדבק בדורפי הכלים, וכן הננו בכתוב ההרשאה ובשות המכירה מה עיה"ק באර שביע"א.

ש - בעלי חנויות מזון שאינם שומרו תורה ומוציאות אשר מכורו את החמצן לגוי באמצעות הרובנות, יש ברשותם תעודה המעידת על כן, האם ניתן לסמן על מכירתם?

ת - כיוון שמכר את החמצן בקניין גמור וגם החט על שטר הרשותה, אין לחוש שמא לא גמר בליבו למכור את החמצן. ומה עיה"ק באר שביע"א והספרון סופרים דוחים, בשטר הרשותה המסליק השם המכיל כל, ועל כן ניתן לסמן על מכירתו אף אם אינו שומר תורה ומוציאות והוא מוחל שבת בתפיסה, בלבד שיש ברשותו תעודה רבעות מוסמכת המUIDה על כן.

ש - חנויות מזון של נקרים, האם אפשר למכור מהם מוצר חמץ מיד לאחר הפesta אף שאינו ברשותם תעודה מכרית חמץ?

ת - כיוון שניינו אינם מוצעה על החמצן, פטורו שניינו צריך למכורו. ועל כן אפשר למכור מזון מוצר חמץ (כשרים כמו בונן) לאחר הפesta, אף שאינו ברשותו תעודה מכרית חמץ.

ש - מי שאינו יכול בעגמו למכור את החמצן באמצעות הרובנות, האם רשאי לעשות כן על ידי שליח?

ת - ראשית בעל החמצן למנות שליח במקומו למכור את החמצן ישירות לגוי או באמצעות הרובנות.

ש - עד متى מותר למכור את החמצן?

ת - זמן מכירת החמצן ישירות לגוי, הוא עד סוף זמן שריפת חמץ, שכן לאחר הזמן הזה החמצן אסור בהנאה, ושוב אינו ברשותו כדי שייכל למכורו. והמכור את החמצן לגוי באמצעות הרובנות, צריך להקדים קודם הזמן הזה כדי שהרובנות תוכל למכור את החמצן לגוי.

ש - מי שנזכר בערב פסח אחר זמן שריפת חמץ שלא מכר את החמצן האם יש לו תקנה?

ת - נראה שאין לו תקנה גם אם יבטל ופרק את החמצן לרבים, מפני שחששו חכמים שהוא יפיקרנו בבל שלם. אולם במקרה הפסק מרובה, אם הוציאו את החמצן מרשותו וביטלו והפרקו בפני עצם קודם חצות היום, יש מקום להקל עליה למכור את החמצן לאחר הפesta, ובפרט אם היה שוגג.

ש - מי שעבר ולא מכר את החמצן בשירותו, האם מותר לו להשתמש בו לאחר הפesta?

ת - מי שעבר ולא מכר את החמצן שברשותו לגוי קודם הפesta, אותו החמצן אסור באכילה ובהנאה גם לאחר הפesta. לפיכך צריך מאד להיזהר שלא לרכוש מוצרים של חמץ אחר הפesta במקומות שאין בו תעודה רבעות המUIDה על מכרית חמץ. וכן הרואין שהרבנן וגאי בתיה הנטנו יהירו על כך בפני הציבור ביום שביעי של פסח, ובסבירו בדרכי נועם את חומרת האיסור.

ש - חמץ שעבר לעלי הפesta בשוגג או באונס, האם יש להתיירו באכילה והנאה?

ת - חמץ שנמצא בבית ישראל אחר הפesta, אסור באכילה ובהנאה, בכל אופן. ובמקומות הפסד מרובה, יש לסמן על דעת המקילים להתיירו בשוגג או באונס. ובلد שביטלו בערב פסח קודם זמן איסורו.

ברכת האילנות

ש - מתי מברכים ברכת האילנות, ובאיזה תנאים מברכים ברכת זו?

ת - ברכת האילנות היא ברכה חביבה מאוד אשר אנו זוכים לברכה פעמי אחת בשנה בלבד, ובאמצעותה אנו מודים להקב"ה שלא חיסר בעולם כלום ובראה בו בריאות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם. זכרנו הברכה, הוא בחודש ניסן כשרואה להפרות שני אילנות מאכל אפילו ממן אחד שצורך שומציאן פרחים. וכל המקדים לברך ברכה ולא הרוי זה משוכחה, ואין להשאות הברכה כדי לברך בצד שמאל ברכה זו מכל סיבה שהיא בחודש ניסן, יברך בחודש אייר בלבד שם ומלבדו.

ש - האם מותר לברך ברכת האילנות בלילה?

ת - מעיקר הדין אפשר לברך ברכת האילנות גם בלילה, אולם עדיף לכתחילה לברך ברכה זו ביום כדי שיכל לראות טוב יותר את האילנות בשעת הברכה, וגם כדי שיכל לצרף לברכה את פסוקי התהילים ונתינת הצדקה לנווג.

ש - האם מותר לברך ברכת האילנות ללא נטילת רשות מבעל האילנות?

ת - מותר לברך ברכת האילנות על עצים של אדם אחר גם بلا נטילת רשות ממנו. אך פשוט שאין לחזור לחצרו כדי לקיים ברכה זו, בלבד נטילת רשות מבעל החצר. כמו כן מותר לברך ברכה זו על עצים אשר בבעלות העירייה, אף ללא נטילת רשות.

ש - האם אפשר לברך ברכה זו בשבת ויום טוב?

ת - לכתחילה שכן שלא לברך ברכה זו בשבת ויום טוב, ויש בו טעם גם על פי הסוד. אולם במקרה הצורך כגן זיכורי הרבנים הפוקדים את בתיה הכנסת בעקבם שבתות ויום טוב, יש לסמן על המקילים.

ש - האם נשים חיברות בברכה זו?

ת - כאמור ברכה זו, היא ברכת שבת והודיה לקב"ה על מעשה הבריאה, ואף הנשים בכלל הودאה זו, لكن גם הנשים תברכנה ברכת האילנות.

קמחא דפסחא

ש - האם יש להעדין נתינית מעות קמחא דפסחא ישירות לניצוץ או באמצעות גבאי צדקה?

ת - מעלת הצדקה המובהרת היא כשהנותן אינו יודע מי המקביל, והמקבל אינו יודע מי הנתן. לפיכך טוב יותר למסור את מעות הקמחא דפסחא לגבאי צדקה נאמנים, וחזקה עליהם שימוש מלבאותם אמונה וויעניקו מעות אלו לטකקים ביתור בעיר.

ש - האם צריך להעדיין קרוב משפחה נזק על פני שאר עניים שבעיר?

ת - יש להעדיין קרוב משפחה נזק, מדין "מבשרך אל תתעלם". כמו כן יש זכות קדימה לעניים שבשכונתו ועירו, מדין "ענני עירך קודמים". אולם טוב יותר לפרסום את תרומותו לכמה עניים ולא תיתן כספו רק לעני אחד, וכדברי הגמara "כל הנוטן מונטוני לכתון אחד מביא רעב לעולם".

ש - האם ניתן להשתמש בכיספי מעשר לצורך חלוקת קמחא דפסחא?

ת - מותר להשתמש בכיספי מעשר לצורך חלוקת מעות קמחא דפסחא, אך טוב שישנה תנאי קבוע שכולל תמיד להשתמש בכיספי מעשרותיו. לכל גורך של צדקה אשר רואה לו, וכן כל זה מוצע קמחא דפסחא. וגם אם הפרש כבר את מעשרותיו בלא תנאי זה, ישנה התורה לנדרו בפניו שלשה ואוח"כ יעשה תנאי זה.

הרינו מודיעים לציבור

שמשרדי הרבנות והמוועזה הדתית
ברוח' התלמוד 8

יְהוּ סָגָרִים לְקֹהֶל עֲקֵב חַג הַפּוֹרִים

בימים ראשון יד' אדר ב' תשפ"ד (24.03.24)
וביום שני ט' אדר ב' תשפ"ד (25.03.24)
ונחזרו בעזה"י לחת שרות לקהלה הרחבה
ביום שלישי טז' אדר ב' תשפ"ד (26.03.24)

למעט קבלת לויות בין השעות 00:00-03:00 בלילה
לאחר מ坎坷 יש לפנות

לרב שחר בן חיון בנייד: 054-4348744
או לנريا זגורוי בנייד: 054-9940061

בברכת פורים שמח
ידושע (שוקי) דמורי

"קבלה קהל ביום הפורים"

בבית הרב מורנו המרא דאטרא
הנאות הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א
הרינו להודיע לציבור כי כב' רב העיר שליט"א
יקבל קהל בביתו ביום פורים
יום ראשון יד' אדר תשפ"ד (24.03.24)
בין השעות 10:00 עד 13:00
ברחוב עמרי 8, וילוט מצדה באר-שבע

ככ"ג יבacci סג"מ צב

רבני חיים פלאג'י ז"ע"א
"סנולה גודלה ונפלהה לומר כל התהילים
באשמורות הבוקר של יום פורים
שזמן זה הוא עת רצון נדול מאד"
(מועד לכל חי)

שימו לב!
**בלילה שבין חמישי
לשישי החלפה
לשונו קיז**

לשאלת ربיכם

בדבר מצוות "זכור למחצית השקל"

- הננו להודיע כי על פי פסיקת כב' המרא דאטרא שליט"א סכום "זכर למחצית השקל" עומד השנה **30 ש"ח** לכל נשף וכל המוסיף יוסיפו לו מן השמים לצאת ידי חובה כל הדעות.
- הואיל ומצווה זו בזמן זהה היא מדין צדקה, מצווה ליתן סכום זה לכל אחד מבני הבית - בנים ובנות, גדולים וקטנים. ויש אומרים אפילו על העובר במעי amo.
- מצווה מן המובהך לתרום צדקה זו למוסדות התורה בעיר, וכך אשר אדם מהדר בכשרות ובשאר מצוות, כך עליו להדר ולהפוך את מקומות התורה המובהכים בעיר.

ברכת התורה
לשכת רבי העיר

לשאלת ربיכם

בדבר פורים דמקפידין

קריאת המגילות ושאר מצוות הפורים כירע באר שבע
זה ב-י"ד אדר והמחייב לקרוא המגילות שאר מצוות הפורים
גם ב-ט"ז באדר כדי ליצאת די חובה כל הדעות תבוא עליו ברכה!
לחלה ציטוט מדברי כב' המרא דאטרא שליט"א כפי שפורסם בעבר.
כאן המקום איתי לפרש את מה שפסק (בספר הגיגים ומנינים) ופרשתי:
זה מכרב שבים לכל תשביה עיר ביטאון והבנה" אורות שבת":
יש אומרים שכבר שבע היא בכל הערים המוספקות. ככלומר שיש ספק אם היהתה מוקפת חומה מיטות הדושע בתן.ועל כן, כדי ליצאת די חובה כל הדעות
בל פסקוק, ראוי וכן נון קיימי את כל מצוות הפורים. בשני הימים - י"ד וט"ז
באדר. אלא שאברהעה עשו באדר (יליה ווים) קראו את המגילות בברוכות. אך
בחמימותה עשרה (יליה ווים) יקראו את המגילות בלא ברכות. וכן אין להוציא ספר
תורה לקרוא פרישת י"ב באעלם". אלא בוים י"ד באדר בלבד. וכמו כן אין לומר
על הניסים בתפילה וברכת המזון, אלא אראבעה עשר בלבד (יליה ווים).
ועל כל פנים, כל הקהילות ביהק אמר שעז שרגנו לקרוא רק ב"ד באדר,
רשאים להמשך במנוגם כי יש להם על מי לסנוך. והאמת והשלום האמן.

לעלוי נשמה
רב יוסף שלמה טרייקי ז"ל
רוכנית רחל טרייקי ע"ה
בת סמי ז"ל
בר לילה ז"ל

ליךם בנו חכמי ישראל
הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרופאות הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חוליו עמו ישראל

שבת שלום!

